

- 53 Քանզի Սարգիս ըզհետ շաւղաց
Ուղղադաւան մեր սրբբոց հարց
Յընթանալոյ յետս ոչ եկաց,
Յայն սակս ատիւր յանդիտակաց:
- 54 Եւ յիրաւի՝ զի՞ էր հնար
Սարգսի մերոյ որ զըննէր յար
Ըղմեր նախնեաց մատեանս եւ ճառ
Յոչ ընթանալ ի ուսհ պայծառ:
- 55 Ջի ընթերցեալ զայնս անդագար
Փորձէր թէ չեն ձայնք անյարմար,
Քաղկեդոնիկն եւ ուղղափառ,
Ուստի չ՛օրինէր նզովից պատճառ:
- 56 Այլ մանաւանդ զարժանն առնէր,
Զ՞բան նորամուտ որ սրբբոց չէր,
Ոչ ընկալեալ ջանիւ հերքէր,
Զի յախմարաց յայնս մուծեալն էր:
- 57 Աստի, յայլոց սըմին նրման
Առեալ ոմանց զառիթ խոտան,
Չամաչէին զերթ անպիտան
Ատեւ հովուին զարարս արժան:
- 58 Բայց Սարգիս մեր գոլով արթուն
Ախտածանօթ բրժիշկ ներհուն
Մեղմ՝ ամոքէր զ՞մահոս չափ թիւն,
Զոր արբեալն էր անմըտութիւն:
- 59 Եւ ըստ առքն սերմանողի
Սերմըն բարի յագարակի
Տեսեալ անդէն զորոմն չարի
Խ՞լեւ փոյթ անտի զայն ոչ հաճի: